

ἀξίαν ἐναπετέθη καὶ φυλάσσεται εἰς τὸ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Μ. Πολυτεχνεῖῳ Γεωδαιτικὸν καὶ Τοπογραφικὸν Μουσεῖον.

΄Από τοῦ 1928 μέχρι σήμερον ἔξετελέσθησαν νεώτεραι ἐγκαταστάσεις καὶ χάρται μείζονος ἀκριβείας ὡς οἱ παρατιθέμενοι Ἀθηνῶν 1:5000 καὶ Θεσσαλονίκης, τῆς παλαιᾶς Κορίνθου (ἐντολῇ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς). Οἱ χάρται οὗτοι ἔξετέθησαν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον (1930) εἰς τὴν Διεθνῆ ἐν Ζυρίχῃ φωτοτοπογραφικὴν ἔκθεσιν, εἰς ᾧ καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε μέρος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Διεθνοῦς φωτοτοπογραφικῆς Συνόδου.

Οἱ χάρται οὗτοι ἔξετελέσθησαν διὰ ποικίλας τεχνικὰς ἀνάγκας, ὡς π. χ. διὰ τὴν ὁδοποιίαν, μελέτην σχεδίων πόλεων, μελέτην καὶ κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ δὶ' ἀρχαιολογικοὺς σκοπούς.

Τέλος πρὸ τινος ἔξετυπώθη καὶ ὁ πρώτος ἀεροτοπογραφικὸς χάρτης Ἀθηνῶν ὑπὸ σμίκρυνσιν 1:10000, οὗτινος ἀντίτυπα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διανείμω σήμερον εἰς ὑμᾶς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ.—Περὶ τῆς ἀνάγκης γλωσσικοῦ ἄτλαντος τῆς Νέας Ἑλληνικῆς, ὑπὸ *A. Meillet*.

΄Ο κ. Meillet ἀναφέρει τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς συναγωγῆς τοῦ γλωσσικοῦ ὑλικοῦ ἐνδιατρίβων περισσότερον εἰς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τοῦ ὑλικοῦ δὶ' ἐρωτηματολογίου καὶ ἵδιως εἰς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς, καθ' ὃν εἰς μόνος ἐρευνητὴς ἐργάζεται εἰς μεγάλην καὶ ἐκτεταμένην χώραν. Δεδομένου ὅτι ἡ μεταφορὰ πολλῶν Ἑλλήνων μακρὰν τῶν τόπων, ἐν οἷς ἀνεπτύχθησαν τὰ ἵδιωματά των, θὰ ἔχῃ ὡς ἐπακολούθημα τὴν ἔξαφάνισιν τῶν ἵδιωμάτων τούτων, καθίσταται φανερὸν ὅτι εἶναι ἐπειγόν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀμεσον συλλογὴν τοῦ ὑλικοῦ, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάσωσιν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τῶν ἵδιωμάτων τούτων. Κάθε ήμέρα ποῦ παρέρχεται, καθιστᾷ τὴν ἐρευναν δυσκολωτέραν καὶ μετ' ὀλίγον ἀναμφιβόλως ὅλως ἀδύνατον.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἑλέγχου καὶ τῆς σταθερότητος τῆς ἀσπιρίνης τοῦ ἐμπορίου*, ὑπὸ *Θεοδ. Γ. Σταθοπούλου*.

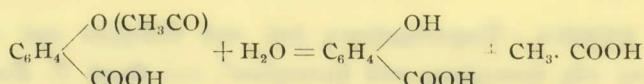
*^{Ανεκοινώθη} ὑπὸ κ. A. X. Βουρνάζου.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπὸ τῶν φαρμακείων παρεχομένων εἰδῶν ὀξυλιοϊτεϋλικοῦ ὀξέος (ἀσπιρίνης), ὡς καὶ τῶν ἐκ τούτου παρασκευαζομένων δισκίων, συνήθως ἐκτε-

* TH. G. STATHOPOULOS. — Recherches sur le contrôle et la stabilité de l'aspirine.

λεῖται μόνον ἡ ὑπὸ τῆς φαρμακοποιίας ἀναγραφομένη ἀναζήτησις τῆς ὑπάρξεως ἐν αὐτῷ ἐλευθέρου ἵτεϋλικοῦ δξέος. Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἡ ἀναζήτησις αὕτη πρέπει νὰ ἀφορᾷ μόνον εἰς εἰδη, τὰ ὅποια ἐκ κακῆς ἢ ἀτελοῦς παρασκευῆς περιέχουσιν ἐλεύθερον ἵτεϋλικὸν δξὺ καὶ οὐχὶ τὰ ἀρχικῶς καλῶς παρασκευασθέντα καὶ εἴτα βαθμιαίως διὰ τῆς ὑγρασίας διασπώμενα. Οὕτω παρετηρήσαμεν ὅτι ἡ ἀσπιρίνη Bayer, ὡς καὶ ἡ σαλοξίνη προσφάτου παρασκευῆς, ἐνῷ κατ' ἀρχὰς οὐδὲν ἔχνος ἐλευθέρου ἵτεϋλικοῦ δξέος ἐδείκνυν, διατηρηθεῖσαι ἐπὶ τινας μῆνας ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν τοῦ φωτὸς τῆς ἡμέρας ἥρχισαν νὰ δεικνύωσι ἀσθενεστάτην ἀντίδρασιν ἵτεϋλικοῦ δξέος, ἥτις μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου κατέστη πολὺ ἐντονωτέρα. Εἶναι ὅμως ὠσαύτως ἀληθὲς ὅτι εἰδη ἀσπιρίνης τῶν ἀνωτέρω προελεύσεων, ἐσχάτως παρασκευασθέντα διὰ διπλῆς ἀνακρυσταλλώσεως ἐκ χλωροφοριμίου, διατηροῦνται πολὺ καλλίτερον, παρουσιάζουσι μεγάλην σταθερότητα καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ὑδρόλυσιν, ἔστω καὶ μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου, ἐπομένως δὲν δεικνύουσιν ὑπαρξίαν ἔστω καὶ ἤχνων ἐλευθέρου ἵτεϋλικοῦ δξέος.

Ἡ Ἐλληνικὴ καὶ ἡ Ἐλβετικὴ φαρμακοποιία, ἀναγράφουσιν ὅτι τὰ ὑδατικὰ διαλύματα τοῦ δξυλιούτεϋλικοῦ δξέος (0,1 γραμμ. + 20 κυβ. ἐκ. ὑδατος + 5 κυβ. ἐκ. οἰνοπνεύματος) μετὰ μιᾶς σταγόνος FeCl_3 δὲν πρέπει νὰ δεικνύωσιν ἵδη χροιάν. Τὸ αὐτὸ ἀναγράφει καὶ ὁ Γαλλικὸς κώδιξ (ἄνευ ὅμως προσθήκης οἰνοπνεύματος). Ἡ Γερμανικὴ φαρμακοποιία ("Ἐκδ. VI, 1, σ. 82) ἀναγράφει ὅτι ἄμα τῇ προσθήκῃ μιᾶς σταγόνος ἀραιοῦ διαλύματος ὑπερχλωριούχου σιδήρου (1 : 24) εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρῳ ἐν ψυχρῷ παρασκευασθὲν διάλυμα δξυλιούτεϋλικοῦ δξέος, δὲν πρέπει νὰ παραχθῇ εἰμὴ μόνον ἀσθενεστάτη ἵδης χροιὰ ἀμέσως μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ FeCl_3 , ἥτοι θεωρεῖ ὡς ἀνεκτήν τὴν ὑπαρξίαν ἐλευθέρου ἵτεϋλικοῦ δξέος εἰς ἐλάχιστα ἔχην. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κατὰ τὴν ἀντίδρασιν ταύτην παραγομένη ἵδης χροιὰ ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς παρουσίας δξέων, τὰ ὅποια καὶ εἰς ἐλάχιστην ποσότητα παρακαλέουσι ταύτην, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐμπορῷ ἵνα ἀποτρέψωσι τὴν ἐμφάνισιν ταύτης εἰς τὰ τυχὸν κακῶς παρασκευασθέντα εἰδὴ ἀσπιρίνης ἢ δισκία ταύτης, ὡς καὶ τὴν μετά τινα χρόνον ἀπὸ τῆς παρασκευῆς ἐπερχομένην ὑδρόλυσιν, προσθέτουσιν ἐν αὐτοῖς μικρὰν ποσότητα κιτρικοῦ, τρυγικοῦ ἢ δξαλικοῦ δξέος (τὰ ὅποια ἀνευρίσκονται ὡς ὑπόλειμμα τοῦ ἐξ ἴσων ὅγκων πετρελαϊκοῦ αἰθέρος καὶ αἰθέρος διαλύματος τῆς ἀσπιρίνης). Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον εἰδὴ τινὰ ἀσπιρίνης, ἀτινα ὑπέστησαν ἥδη τὴν ἔξ ὑδρολύσεως ἀπόσχεσιν, δὲν δεικνύουσι τὴν δι ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἀντίδρασιν, διότι περιέχουσι ταῦτοχρόνως καὶ ἐλεύθερον δξικὸν δξύ:

Διὰ δὲ τὸν πειραματικὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς δξύτητος ταύτης ἐν ὑδατι ἡ καὶ παρουσίᾳ δξέων, ἐφόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἡ καλυτέρα μέθοδος φαίνεται ἡμῖν ὅτι εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν Δ. Τσακαλώτου καὶ Σ. Χόρδος ἐφαρμοσθεῖσα (*Bulletin de Société Chimique de France*, 15-6-1914) διὰ 1-10 καν. διαλ. καυστικοῦ νάτρου, παρουσίᾳ φαινολοφθαλείνης, χρησιμοποιουμένου ὡς διαλυτικοῦ μέσου τῆς ἀσπιρίνης οὐχὶ τοῦ οἰνοπνεύματος, ὡς ἐπιδρῶντος, ἐπὶ

τῶν ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως προερχομένων ὁξέων, ἀλλὰ τοῦ ὑδατος (5 γραμ. ἀσπιρίνης εἰς 2,5 λίτρα ὑδατος), ἐν φή διάλυσις ἐπέρχεται βραδέως δι' ἀναταράξεως καὶ ἐπομένως εῖναι δυνατόν νά παρακολουθηθῆ ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀποσυνθέσεως.

Α'. Αλλά τὴν ποιοτικὴν ἀνίχνευσιν τοῦ ἐλευθέρου ιτεϋλικοῦ ὅξεος εἰς τὰ διάφορα εἰδη ἀσπιρίνης προτιμῶμεν τὴν μέθοδον τοῦ γαλλικοῦ κώδικος, δηλαδὴ τὴν ἄνευ προσθήκης οἰνοπνεύματος. Πρὸς δοκιμὴν ἐλάχιστον 0,1 γραμ. ἔξι ἑκάστου δείγματος, ἀνεταράξαμεν ἰσχυρῶς ἐν δοκιμαστικῷ σωλῆνι μετὰ 10 κ. ἑκ. ὕδατος, τὸ διάλυμα διηθήσαμεν καὶ ἐν τῷ διηθήματι προσεθέσαμεν διάλυμα ὑπερχλωριούχου σιδήρου (1 : 24) καὶ παρετηρήσαμεν τὰ ἐπόμενα:

1. Ασπιρίνη Bayer προσφάτου παρασκευῆς	Αντιδρασις ἀρνητική
2. Σαλοξίνη Χρωματουργείων προσφάτου παρασκευῆς	» ἀρνητική
3. Ασπιρίνη Bayer παλαιοτέρα	» ἐλαφρῶς θετική
4. Σαλοξίνη Χρωματουργείων παλαιοτέρα	» ἀσθενῶς θετική
5. Rhodine	» θετική
6. Acetylin-Hayden	» ἐλαφρῶς θετική
7. Acidum Acetosalicylicum Merk	» θετική
8. Chinoïn (société anonyme)	» σαφῶς θετική

Β'. Διὰ τὸν κατὰ προσέγγισιν ποσοτικὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλευθέρου ἵτεϋλικοῦ ὀξέος εἰς τὰ διάφορα εἰδὴ τῆς ἀσπιρίνης ἔχετελέσαμεν τὸν χρωματομετρικὸν προσδιορισμόν, παρασκευάσαντες πρὸς τοῦτο πρὸς σύγκρισιν 'διάλυμα ἵτεϋλικοῦ ὀξέος ἐκ 0,2 γραμμ. εἰς 500 κυβ. ἑκ. ὅδατος. Ἐκ τούτου 0,2-0,25 κυβ. ἑκ. (=0,00008-0,0001 γραμμ.) δεικνύουσιν εἰσέτι τὴν δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἀντιδράσιν· δυνάμεθα ὅθεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ὅριον εὐαισθησίας τῆς ἀντιδράσεως 0,00008-0,0001 γραμμ. ἵτεϋλικοῦ ὀξέος. Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω διαλύματος τοῦ ἵτεϋλικοῦ ὀξέος παρεσκευάσθησαν διαφόρου ἀραιώσεως διαλύματα καὶ ἡ χροιὰ τῆς ἐμφανισθείσης ἀντιδράσεως παρεβλήθη πρὸς τὴν ἐκ τῶν διαφόρων προϊόντων τοῦ ἐμπορίου παρατηρηθεῖσαν χροιάν, τὰ δὲ ληφθέντα ἀποτελέσματα φάνονται ἐν τοῖς κατωτέρω:

1. 0,1 γραμμ. ἀσπιρίνης *Bayer* εἰς 5 κυβ. ἐκ. οἰνοπνεύματος + 20 κυβ. ἐκ. ὑδατος· διὰ μιᾶς σταγόνος διαλύματος FeCl_3 (1 : 24) παρέσχε χροιάν παρομοίαν ώς εἰς 0,25 κυβ. ἐκ. τοῦ ώς ἄνω προτύπου διαλύματος· ἐπομένως ή ἐν τῇ ἀσπιρίνῃ περιεχομένη ποσότης ἐλευθέρου ἰτεϋλικοῦ δξέος ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,0001 γραμμ.

2. Σαλοξίνη *Xρωματουργείων* 0.1 γραμμ. εἰς 5 κυβ. ἐκ. οἰνοπνεύματος + 20 κυβ. ἐκ. ὕδατος διὰ μιᾶς σταγόνος διαιλύματος FeCl_3 (1:24): χροιά παφομοία ὡς εἰς 0,25 κυβ. ἐκ. τοῦ ὡς ἄνω προτούπου διαιλύματος: ἔπομένως ἡ ἐν τῇ σαλοξίνῃ περιεχομένη ποσότης ἐλευθέρου ἵτεϋλικοῦ δξέος ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,0001 γραμμ.

3. 0,1 γραμμ. ασπιρίνης Bayer προσφάτου παρασκευής εις 5 κυβ. έκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. έκ. άδαπτος + 1 σταγ. διαλύματος FeCl_3 (1 : 24) : ούδεμία χρώσις.

4. 0,1 γραμμ. σαλοξίνης Χρωματουργείων προσφάτου παρασκευής είς 5 κυβ. έκ. + 20 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. διαλύματος FeCl_3 (1: 24) : οὐδεμία χρώσις.

5. 0,1 γραμμ. *rhodine* είς 5 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. FeCl_3 (1: 24) παρέσχε παρομοίαν χροιάν ώς είς 0,3 κυβ. έκ. διαλύματος ίτεϋλικοῦ δέξιος καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,00012 γραμμ.

6. 0,1 γραμμ. *Acidum acetylosalicylicum Merck* είς 5 κυβ. έκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. FeCl_3 (1: 24) παρέσχε παρομοίαν χροιάν ώς είς 0,3 κυβ. έκ. διαλύματος ίτεϋλικοῦ δέξιος καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,00012 γραμμ.

7. 0,1 γραμμ. *Acetylin Hayden* είς 5 κυβ. έκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. FeCl_3 (1: 24) : ἔδωκε παρομοίαν χροιάν ώς είς 0,5 κυβ. έκ. τοῦ προτύπου διαλύματος καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,0002 γραμμ.

8. 0,1 γραμμ. *Chinoïn* είς 5 κυβ. έκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. FeCl_3 (1: 24) : παρομοίαν χροιάν ώς είς 0,5 κυβ. έκ. τοῦ προτύπου διαλύματος καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,0002 γραμμ.

9. 0,1 γραμμ. *acide - acetyl salicylique Pasteur* είς 5 κυβ. έκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. FeCl_3 (1: 24) : παρομοία χροιὰ ώς είς 0,25 τοῦ προτύπου διαλύματος καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,0001 γραμμ.

10. 0,1 γραμμ. *acetyl - salicylique Sanitas* είς 5 κυβ. έκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. έκ. ύδατος + 1 σταγ. διαλύματος FeCl_3 (1: 24) : παρομοία χροιὰ ώς είς 0,7 κυβ. έκ. τοῦ προτύπου διαλύματος καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς 0,00028 γραμμ.

Παρατήρησις. Αἱ δύο τελευταῖαι ἔξετάσεις ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ 10 ἐγένοντο ἐπὶ δειγμάτων δισκίων παρασκευασθέντων ἐκ τούτων καταλλήλων κατ' ἀναλογίαν δειγμάτων.

Γ'. Τὸ σημεῖον τῆς τήξεως τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ δέξυλιοϊτεϋλικοῦ δέξιος τοῦ ἐμπορίου προσδιωρίσαμεν μόνον ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος καὶ οὐχὶ καὶ ἐπὶ τῶν δισκίων λόγῳ τοῦ ἐν αὐτοῖς ώς ἐκδόχου χρησιμοποιουμένου ἀμύλου, καὶ ἐλάβομεν τὰ ἐπόμενα ἀποτελέσματα:

1. Άσπιρίνη Bayer	...	Σημ.	Τήξ.	134°,0-135°,0
2. Σαλοξίνη Χρωματουργείων	...	"	"	135°,0-136°,0
3. Rhodine	...	"	"	133°,0-134°,0
4. Acetylin Hayden	...	"	"	133°,5-134°,0
5. Acidum acetylosalicylicum Merck	...	"	"	133°,5-134°,5
6. Chinoïn	...	"	"	132°,0-132°,5
7. Aubing	...	"	"	134°,5-135°,0

Ἡ Ελληνικὴ φαρμακοποία ὥριζει ώς σημεῖον τήξεως 135 - 137°.

Δ'. Ο προσδιορισμὸς τοῦ βαθμοῦ σαπωνοποιήσεως τοῦ δέξυλιοϊτεϋλικοῦ δέξιος δὲν ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ κώδικος καὶ τῆς VI ἐκδόσεως τῆς Γερμανικῆς Φαρμακοποίας (1928)· ἔξετελέσαμεν ταύτην κατὰ τὴν ἀναγραφομένην ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Ἐλβετικῇ φαρμακοποίᾳ μέθοδον διὰ ζέσεως 1 γραμμ.. τούτου ἐπὶ τρία

λεπτά μετά 15 κυβ. ἐκ. καν. διαλ. καυστικοῦ νάτρου· μετά τὴν ψῦξιν τοῦ θερμού καὶ προσθήκην σταγόνων τινῶν διαλύματος φαινολοφθαλείνης, πρέπει νὰ καταναλωθῶσι 38,3-38,9 κυβ. ἐκ. 1-10 καν. διαλ. θδροχλωρικοῦ δέξιος, μέχρις ὅτου ἐξαφανισθῇ ἡ ἐρυθρὰ χρώσις. Τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον ἐξετελέσαμεν ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν δέξιλιοτεϋλικοῦ δέξιος καὶ εὑρομενα ἀποτελέσματα:

1. Ασπιρίνη Bayer	κυβ. ἐκ. $\frac{1}{10}$ καν. διαλ. HCl	39,10-39,18
2. Σαλοξίνη Χρωματουργείων	" " " "	38,70-38,78
3. Rhodine	" " " "	38,75
4. Acetylin Hayden	" " " "	39,00-39,19
5. Acidum Acetylosalicylicum Merck	" " " "	39,08 39,12
6. Chinoin	" " " "	38,85-39,18

Συμπέρασμα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐμφαίνεται: **α)** ὅτι τὰ καλύτερα εἰδη τῆς ἀσπιρίνης εἶναι τὰ παρασκευαζόμενα διὰ διπλῆς ἐκ χλωροφοριμίου ἀνακρυσταλλώσεως, ἀτινα διατηροῦνται ἀναλλοίωτα ἔστω καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα εἰδη, τὰ ὅποια καίτοι καλῶς παρασκευασθέντα ὑπόκεινται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς θδρόλυσιν καὶ δεικνύουσιν ὑπαρξιν ἰτεϋλικοῦ δέξιος, τὰ ὅποια ἐν τούτοις εἰς τόσῳ μικρὰν ποσότητα δὲν μεταβάλλουσι τὰς θεραπευτικὰς ιδιότητας τῆς ἀσπιρίνης: **β)** ὅτι τὸ σημεῖον τῆς τήξεως παρουσιάζει διακυμάνσεις καὶ τὰ εἰδη τὰ ὑποστάντα θδρόλυσιν τινὰ δεικνύουσιν ὑπωσδήποτε χαμηλότερον σημεῖον τήξεως: **γ)** ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων κυβ. ἐκ. 1-10 καν. διαλ. θδροχλωρικοῦ δέξιος εἰς τὰ περισσότερα εἰδη εἶναι κατά τι μεγαλύτερος τῶν θεωρητικῶν ἀπαιτουμένων: **δ)** ὅτι πρέπει νὰ ἀναζητήται τὸ τυχὸν εἰς ταῦτα προστιθέμενον ίδιως τὸ κιτρικὸν ἢ τρυγικὸν δέξιον, πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς τυχὸν ἐκ κακῆς ἢ ἀτελοῦς παρασκευῆς ὑπάρξεως ἐλευθέρου ιτεϋλικοῦ δέξιος, καὶ: **ε)** ὅτι πρὸς ἀσφαλῆ γνωμάτευσιν περὶ τῆς ποιότητος ἀσπιρίνης τινὸς πρέπει νὰ γίνηται πλήρης ἔλεγχος ταύτης καὶ οὐχὶ μόνον ἡ ἀναζήτησις τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος ἐν αὐτῇ ἐλευθέρου ιτεϋλικοῦ δέξιος.

RÉSUMÉ

Pour le contrôle des différentes espèces d'acide acétylsalicylique (aspirine) des pharmacies, on y fait en général la recherche de l'acide salicylique libre. Selon notre opinion, cette recherche doit viser seulement les espèces qui étant mal préparées, contiennent de l'acide salicylique libre et non celles qui bien préparées au commencement ont subi graduellement par l'action de l'humidité, la mauvaise conservation etc., un degré d'hydrolyse. Ainsi nous avons constaté que l'aspirine Bayer et le saloxine Chropi de préparation récente, bien qu'au commencement ils n'aient pas même présenté de traces d'acide salicylique libre, ont commencé

dans quelques mois, sous l'influence de la lumière du jour, à présenter graduellement une réaction très faible d'acide salicylique devenant plus intense après quelque temps. D'autre part, nous avons observé quelques espèces d'aspirine de la même provenance mais préparées par double cristallisation de chloroforme, qui se conservent beaucoup mieux, parce qu'elles ne sont pas susceptibles d'hydrolyse. Pour masquer l'existence d'acide salicylique dans quelques espèces d'acide acétylsalicylique, on a l'habitude d'y ajouter une petite quantité d'acide citrique, tartrique ou oxalique. Les résultats analytiques que nous avons obtenus pour les principales espèces d'acide acétylsalicylique du commerce se trouvent dans la table du texte grec.

CONCLUSION. De ce qui précède il résulte que: **a)** les espèces stables d'acide acétylsalicylique sont celles qui proviennent d'une double cristallisation de chloroforme, **b)** le point de fusion varie; celles qui ont subi un certain degré d'hydrolyse présentent le point de fusion les plus faible, **c)** le nombre de c. c. de $\frac{HCl}{n}$ pour la plupart des espèces est plus élevé que le nombre théoriquement exigé, **d)** il faut rechercher toujours s'il y a de l'acide citrique tartrique ou oxalique ajouté pour masquer l'existence de l'acide salicylique libre, et enfin pour l'interprétation sûre des résultats sur la qualité d'un acide acétylsalicylique il faut procéder à l'examen complet de cet acide et non pas seulement à la recherche des traces d'acide salicylique.

K. A. K ζ